

Mituri ale Greciei Antice

Repovestire după
miturile clasice

CASA REGALĂ
A ROMÂNIEI
VĂ RECOMANDĂ
CĂRȚILE
COPILĂRIEI

CUPRINS

Introducere în lumea zeilor	7
CAPITOLUL 1	
Războirea zeilor	16
CAPITOLUL 2	
Demetra și Persefona	24
CAPITOLUL 3	
Heracle	31
CAPITOLUL 4	
Pandora	39
CAPITOLUL 5	
Echo și Narcis	44
CAPITOLUL 6	
Orfeu și Euridice	50
CAPITOLUL 7	
Pygmalion și Galateea	55
CAPITOLUL 8	
Iason și Lâna de Aur	61

CAPITOLUL 9	
Perseu	79
CAPITOLUL 10	
Tezeu și Minotaurul	91
CAPITOLUL 11	
Dedal și Icar	102
CAPITOLUL 12	
Phaeton și Apollo	108
CAPITOLUL 13	
Regele Midas	117
CAPITOLUL 14	
Atalanta	124
CAPITOLUL 15	
Pegas și Belerofon	143
<i>Tu ce părere ai?</i>	
Întrebări pentru discuții	152
Notă către părinți și educatori	
de Arthur Poher, doctor în educație	156

CAPITOLUL 1

Războirea zeilor

Grecii au un mit despre cele întâmpilate cu mult înainte de nașterea zeilor. Ei credeau că, la început, nu exista altceva decât un întuneric de nepătruns și o liniște deplină. Chaos, care reprezenta nimicnicia și confuzia, domnea asupra Nopții. Noaptea stăpânea deopotrivă pământul și ținuturile din adâncuri, aflate sub stăpânirea lui Erebos. Nimic altceva nu exista în întreg universul. Totul era beznă, vid și tăcere. Totodată nu existau hotare.

Apoi, dintr-un loc necunoscut, Iubirea a inundat universul. Ea a adus cu sine Lumina și Ziua. Cerul s-a făcut albastru în Lumină și s-a

umplut de stele Noaptea. Iubirea a adus vântul, ploaia, tunetul și fulgerul. Astfel, au luat ființă două stranii și gigantice făpturi: Gheea, Pământul-Mamă, și Uranus, Cerul-Tată. Aceștia au dat naștere unor monștri imenși încă și mai neobișnuiți.

Primii nu purtau niciun nume. Fiecare avea însă câte cincizeci de capete și câte o sută de brațe. Aveau forța unui cutremur, avântul unui uragan, iar răsuflarea lor era aidoma unui vulcan. Aceste arătări cutreierau de-a lungul și de-a latul pământului, urcând munții și scufundându-se în adâncurile mărilor. Însă, într-o zi, nemaisuportând să-i vadă la față, Uranus i-a trimis pe toți în adâncurile pământului.

A doua serie de monștri au fost Ciclopii. Fiecare avea câte un ochi imens chiar în mijlocul frunții. Uranus nu i-a îndrăgit nici pe aceștia, însă i-a lăsat să umble liberi, atâtă vreme cât nu-i ieșeau în cale.

Ciclopilor le-au urmat Titanii, care erau deosebit de forțoși și de inteligenți. Cel mai

isteț și mai puternic dintre toți Titanii era o făptură numită Cronos.

Cronos avea o mulțime de fii și de fiice împreună cu soția lui, Rhea. Deși era atotputernic, îi era mereu teamă de un singur lucru. Îi fusese prevestit că, într-o zi, unul dintre fiii săi îl va înfrângă. De aceea, ori de câte ori i se naștea un băiat, Cronos îl întemnița pe loc. Rhea îl implora să nu facă asta, însă el nu-i dădea ascultare.

Când i-a dat naștere celui de-al șaselea fiu, Rhea a reușit să-și păcălească soțul. Nu i-a spus că a născut și l-a trimis în secret pe fiul lor, pe care l-a numit Zeus, pe o insulă din apropiere.

Zeus a crescut și a devenit un zeu puternic. Într-o bună zi și-a vizitat bunica, pe Gheea, care i-a povestit despre cei cinci frați ai săi întemnițați de Cronos.

Zeus s-a mâniat pe tatăl său și, după ce Gheea i-a spus unde să-și caute tatăl, s-a dus imediat la el și i-a cerut să-i elibereze frații. La

început, Cronos a refuzat. Dar, cum Gheea i s-a alăturat lui Zeus, n-a mai avut de ales și a fost nevoie să le dea ascultare.

Curând după aceea, Zeus și-a adunat laolaltă frații și surorile și le-a spus:

— Trebuie să ne ridicăm împotriva lui Cronos și a celorlalți Titani. Sunt fără inimă și nu-și dau seama cum ar trebui să fie rânduită această lume. Dar eu îmi dau prea bine seama.

— Și ce-ar trebui să facem? a întrebat unul dintre frații lui.

— Cronos e atotputernic, a adăugat una dintre surori.

Zeus avea nevoie de unele sfaturi, aşa că s-a dus la doi dintre frații tatălui său, Atlas și Prometeu, care erau și ei nemulțumiți de felul în care Cronos conducea lumea.

— Cum aş putea să-l înving pe Cronos? i-a întrebat Zeus pe cei doi Titani.

— Eliberează-i din adâncuri pe cei fără de nume, pe monștrii cu câte o sută de brațe și cincizeci de capete, a spus Prometeu. Ei au

puterea tunetului, a fulgerului, a cutremurului și a vulcanului. Atlas, frate, nu-i aşa că am dreptate?

Însă Atlas a răspuns:

– Nu-mi doresc să iau parte la niciun fel de război împotriva lui Cronos.

Apoi a plecat.

– Vei regreta într-o zi, a strigat Zeus în urma lui.

– Fă ceea ce ţi-am spus și astfel îl vei putea învinge pe Cronos! a continuat Prometeu.

Așa că Zeus a făcut întocmai. I-a eliberat pe cei fără de nume, monștrii cu câte o sută de brațe și cincizeci de capete, din adâncurile pământului și, împreună cu aceștia, cu frații și surorile lui, a pornit un lung și cumplit război împotriva Titanilor.

Marea s-a izbit de țărmuri, pământul s-a cutremurat, munții s-au clătinat, tunetele au răsunat asurzitor, fulgerele au lovit într-un mod însăși măntător. Aerul era tot numai

Asemenei inițiativei generoase și vizionare din anul 1895 când, sub domnia Regelui Carol I și prin efortul folcloristului Dumitru Stăncescu și al editorului Carol Müller, a fost pusă temelia colecției de carte „Biblioteca pentru toți“, astăzi, Curtea Veche Publishing vine, altruist și inspirat, în ajutorul copiilor și tinerilor țării.

Numărul cititorilor de carte a scăzut îngrijorător în România ultimelor două decenii. Tot mai puține volume ajung în măinile copiilor și adolescentilor, tot mai puține titluri se aşază în biblioteca de familie a contemporanilor noștri.

La fel ca primii noștri Suverani, Carol I și Elisabeta, care erau absolut convinși de nevoie de carte pentru prosperitatea națiunii, Familia Regală a României de astăzi crede că ignorarea cuvântului tipărit între copertele cărții este o vulnerabilitate a națiunii și a patriei.

Părinți, aduceți cartea aproape de copiii voștri! Așa cum au nevoie de iubire, de soare și de familie, cei mai mici români au nevoie de cărți, pentru a se întregi, ca oameni.

Prințipele Radu al României

încep să află

ISBN 978-606-588-625-4

9 786065 886254